

„Šatorom“ protiv depresije

ČUTURA V.1, GLOGOŠKI Đ.2, DEUR A.3, KLEMM J.4, RADOŠ M.2

1 GLAS KONCILA, ZAGREB, CROATIA

2 UDRUGA 100-POSTOTNIH HRVATSKIH RATNIH VOJNIH INVALIDA (HRVI) I. SKUPINE, ZAGREB, CROATIA

3 ZBOR UDRUGA VETERANA HRVATSKIH GARDIJSKIH POSTROJBI, ZAGREB, CROATIA

4 UDRUGA SPECIJALNE POLICIJE IZ DOMOVINSKOG RATA, ZAGREB, CROATIA

SAŽETAK:

Svrha rada je prikazati zajedničku poveznicu u ostvarivanju ljudskoga dostojanstva i težnju vraćanja promijenjenog identiteta pojedincu stanovite skupine, u ovom slučaju braniteljske populacije koja prosvjeduje u Savskoj 66 pod Šatorom u Zagrebu. Spontani prosvjed stopostotnih hrvatskih ratnih vojnih invalida prve skupine uz pomoć branitelja iz cijele Domovine svraća pozornost da je njihovo dostojanstvo ugroženo, da su žrtva i agresor izjednačeni, prava umanjena, temelji Domovinskoga rata poljuljani, a time i same države te njezina identiteta. Mijenjanjem naziva resornoga ministarstva i brisanjem dijela naziva „hrvatskih branitelja“ nijekanje je identiteta, a samim time i ideala za koji su se hrvatski branitelji borili, za koji su ostavili dijelove svoga tijela, mnogi izgubili kolege, ostali bez roditelja, djece, supružnika. U potrazi za povratkom identiteta dogodio se Šator – Savska 66. Hrvatski branitelj kao pojedinac ne može se oduprijeti sustavu koji rastače njegove ideale, a time i zadire izravno u oskrvrnjivanje njegova identiteta, što ga čini nemoćnim i depresivnim. K tome, siromaštvo i obespravljenost većine hrvatskih branitelja dovelo je do obolijevanja i morbiditeta, pa tako prema medijskim podatcima više od 30 000 hrvatskih branitelja umrlo je od 1998. godine s prosječnom starosnom dobi od 50,9 godina života. Problem je i u nedostatku veteranskih centara koji se prakticiraju svugdje u svijetu kako bi se o ratnim veteranima brinulo posebno u prevenciji psihosomatskih bolesti. Organiziranje Šatora – Savska 66, kroz zajedništvo, razmjenu životnih iskustava, svakidašnja druženja s različitim zvanjima i profesijama ‘razbija’ kod pojedinaca depresivnu životnu sliku, osobito kod onih koji su živjeli u samoći i beznađu. U prvih osamdeset dan prosvjeda Šator je posjetilo više od 100 000 osoba što je snažna poruka kako u razbijanju depresije, tako i u težnji osnivanja veteranskoga centra.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2006](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2006)